

gationer skulle opbevares i Kredittassen som et additionelt haandsaet Pant for dem, der have Prioriteter i Godset, ligesom ogsaa de indbetalte kontante Beløb af Kredittassen udsættes imod Pant paa samme Maade, som i § 54 er bestemt. Kredittassen bør vel saavidt muligt udsætte de for flere til samme Gods hørende Gaarde indbetalte Beløb som en særskilt samlet Sum, men er dog overhovedet berettiget til at forene de til forskjellige Handeler hørende Beløb til saadanne Ublaanssummer, som den efter Omstændighederne finder hensigtsmæssigst. Kredittassen maa isvrigt et modtage andre Indskud eller Midler til Ublaans end dem, som indkomme ved Indbetaling af Kjøende, Fæstere og Forpagtere efter nærværende Lov.

Naar nogen af de som haandsaet Pant opbevarede Kredittasseobligationer ifølge Lodtrækning kommer til Udbetaling, bliver det tilsvarende Pengebeløb af Kredittassen at frugtbargjøre paa lige Maade som det oprindeligen kontant indbetalte Beløb.

§ 57.

Kredittassen bør holde en særegen Kunto for hvert af de her omhandlede Godser, som viser, hvilke Kredittasseobligationer der haves i Bevaring, og hvilke Kapitaler der indestaae i samme, til Sikkerhed for Godsets Panthavere. Disse kunne, naar de paa lovlig Maade realisere deres Pant, fordre Kredittasseobligationerne realiserede som et andet haandsaet Pant, og ligeledes kunne de fordre Kapitalerne udlagte af Kredittassen med rede Penge, dog at der bør gives Kredittassen, hvis den forlanger dette, den fornødne Frist til at kunne opfige det hertil fornødne Beløb hos dens Debitorer.

Renterne af de deponerede Kredittasseobligationer udbetales dog, saalænge Panthaveren ikke gjør sin Ret i samme gjældende, til Godseieren, der har at betale Renterne af den samlede Pantegjæld i Godset. Ligeledes tilsvares Kredittassen Godseieren 4 pCt. af de indestaaende Kapitaler, dog først at regne fra næste Termin, efterat de kontant ere indkomne, og saaledes at ingen Rente tilsvares af det, der, naar det indbetalte Beløb deles med 50, bliver tilovers. Den større Rente, som Kredittassen multigen erhverver, tilfalder Reservecapitalen.

Naar Godseieren senere kan affinde sig med Panthaverne eller udløse dem ved Hjælp af andre Prioriteter i den tilbageblevne Del af Eiendommen, erholder han de deponerede Kredittasseobligationer udleverede til sin fri Raadighed, og ligeledes den indestaaende Kapital, efter dertil givne fornøden Frist, udbetalt.

I de Tilfælde, hvor Kjøberen til Panthavernes Sikkerhed har maattet berigtige et større Beløb i Kredittassen end den Kjøesum, der gjælder mellem ham og Sælgeren, er det dog en Selvfølge, at han forholdsmæssigen deltager i de ovenmeldte Renteoppebørsler, og at han skal have sin forholdsmæssige Del udleveret af Kredittasseobligationerne og udbetalt af Kapitalen.

§ 58.

Ligesom de Staten, de offentlige Stiftelser og Overformynderierne tilhørende Kapitaler, som henstaa imod Pant i Fordegods, ingenlunde af vedkommende Bestyrere maa opsiges, fordi Fæstegodset bortsalges, naar de ovenmeldte til Panthavernes Sikkerhed givne Forfrister herved iagttages, saaledes skulle under samme Betingelse de ved private Prioritetsobligationer indrømmede Forfrister og Indulter uagtet saadant Bortsalg ligesuldt blive i Kraft.

§ 59.

Der tilfiges de Godseiere, som oplyse, at Prioriteter paa Grund af denne Lovs Anvendelse ere blevne opsigte for dem, at skulle, naar Sikkerheden findes antagelig, saavidt muligt blive hjulpsne med Laan enten af Kredittassen eller, saafremt Midler hertil mangle